

[Pürschel.]

hører der ikke megen og voldsom, men en let, kort og elegant Musik.

Elmquist: Jeg vil gerne overfor den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel, bemærke, at vi har fra vor Side, fra deres Side, der har ønsket en videregaaende Adgang til at møde for Højesteret, da der fra anden Side er anført meget stærke Argumenter imod en saadan videre Adgang, saaledes som det er sket fra det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesens Side baade i Betænkningen og her i Salen, ønsket — og det finder jeg fuldt rimeligt og fuldt naturligt — her i Salen ogsaa at gøre Rede for, hvad vi mener taler for den videre Adgang.

Axel Møller: Jeg skal tillade mig kort at anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslagene Nr. 4 og 9, der angaar en rimelig og fornuftig Begrænsning af Offentlighedsprincippet. Forslaget under Nr. 26, der betegner et Kompromis, har jeg for mit Vedkommende kun med Betænkkelighed kunnet gaa med til. Jeg skal ikke gaa ind paa de udførlige Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Elmquist, som jeg er ganske uenig med i dette Spørgsmaal.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om offentlig Votering i Højesteret skal jeg nøjes med at henvise til mine Udtalelser sidste Gang, i Samlingen 1925—26, Sp. 4275 ff. Jeg er nu som da en bestemt Modstander af den offentlige Votering ved Højesteret.

Jeg har forstaaet det saaledes, at Spørgsmaalet om Ændringer i Højesterets nuværende Stilling paatænkes henvist til en Kommission. Jeg vil da udtale Ønsket om, at denne Kommission ogsaa maa komme til at beskæftige sig med et andet meget vigtigt Principspørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Lægfolks Deltagelse i Retsplejen, som jeg for mit Vedkommende er en Tilhænger af, men ikke i den nu herskende Form som Nævninger. Vi har flere Gange set Eksempler paa Nævningekendelser, som med et mildt Udtryk ikke har pyntet paa Retsplejen, og som, hvis de skal fortsættes paa denne Maade, ikke kan undgaa at svække Befolkningens Retsbevidsthed.

Ændringsforslag under Nr. 43, stillet af et Flertal, vil jeg meget anbefale. Det angaar en Forhøjelse af den i Øjeblikket eksisterende, efter min Mening ganske uanstændige Vidnegodtgørelse. Naar man ulejligere Folk op i Retten og spilder deres Tid

endogsaa en hel Arbejdsdag, 8 Timer, ydes der derfor et Vederlag af kun 2 Kr. Hvis man overhovedet vil give noget, synes jeg, dette er et ganske uanstændigt ringe Vederlag; navnlig for Smaafolk vil den nuværende Ordning føles haard. Flertallet, hvortil jeg slutter mig, har foreslaaet at fordoble de nuværende meget ringe Vidnegodtgørelser. Det kan dog maaske ogsaa noget begrænse Tilbøjeligheden til unødigt at ulejlig Folk op i Retten. Vi har for nylig set offentliggjort i et aabent Brev til Justitsministeren en Udtalelse af en kendt Mand, som beklager sig over, at han uden Nødvendighed og Rimelighed er blevet ulejliget. Uden at tage Stilling til dette specielle Tilfælde vil jeg sige, at det er meget ofte, man hører saadanne Udtalelser, og det ringeste, man kan gøre, er da, finder jeg, at give vedkommende Vidner, der ulejliges, og hvis Tid spildes, en nogenlunde anstændig Godtgørelse.

Ændringsforslagene Nr. 54 og 55, der ogsaa er stillet af Flertallet, vil jeg ligeledes anbefale. De gaar ud paa, at det offentlige som hidtil skal betale Udgifterne til Trykning af Højesteretsekstrakterne. Det er en Udgift, som det offentlige bør betale, da det væsentlig er af Hensyn til Retten, at Trykningen af disse Ekstrakter foretages.

Ændringsforslag Nr. 71, som gaar ud paa at give nye Regler for de Genstande, i hvilke der kan gøres Eksekution hos en Skyldner, og om Skyldnerens Udtagelsesret, kan jeg ikke anbefale. Jeg synes ikke, den der foreslaaede stærke Begrænsning i de nugældende Regler er rigtig, og jeg kan der henvise til en Artikel af Landsdommer Andersen i Viborg, som for en Ugestid siden stod i „Jyllandsposten“. Flertallet er ligeledes imod den nye Regel, der er foreslaaet af Justitsministeren og kun tiltraadt af et Mindretal. Subsidiært kan jeg slutte mig til Ændringsforslag Nr. 72, som er stillet af det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen. Endelig er der Ændringsforslag Nr. 97. Det gaar ud paa, at den ny foreslaaede Regel om Visitation af en anholdt, Ransagning af en anholdt, som det hedder i det officielle Sprog, skal udgaa. Forholdet er i Øjeblikket det, at naar en Person anholdes, kan han underkastes Visitation af Politiet, for at det kan konstateres, om han har mistænkelige Genstande paa sig, Genstande, som kan benyttes til Vold, Undvigelsesforsøg eller lignende. Men der kræves, at der skal være nogen Grund til at antage, at han har saadanne Genstande paa sig. Den nye Regel gaar ud paa, at Politiet praktisk talt skal have Lov til altid, hvad enten der fore-